

Oznanilo

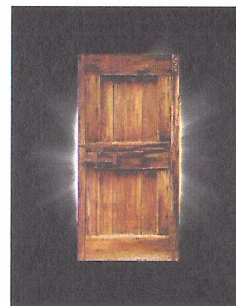
Vse
kar se
moramo
odločiti
je,
kaj storiti
s časom,
ki nam
je dan.
J.R.R. Tolkien

Binkošti

letu VII /2010-16
15. maj 2016

Binkošti

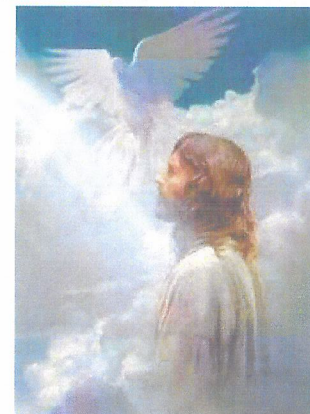
Z binkoštni se v cerkveni liturgiji ponovno začenja čas, ki se v letnem krogu imenuje »čas med letom«. Vsakdan se vrne, tudi učenci in apostoli grede zopet k svojemu delu. Ampak z njim gre Sveti Duh. Ali drugače rečeno: Božje prijateljstvo jih spremlja. Sveti Duh je izraz tega Božjega prijateljstva z nami. In to ni prijateljstvo, ki bi bilo omejeno na »dobre čase« in velika cerkvena praznovanja, ampak je vez, ki nas nosi v našem vsakdanu. In to spreminja naš vsakdan, tudi mojega. Tudi če je delo na videz monotono, je smisel in motivacija vedno nova. To ni samo angažiranje »za«, ampak delo »z«. Sam Bog se je povezal z nami, saj Bog dela z nami. Ne odvzame nam dela – tudi življenje z Bogom ni en sam praznik, vsaj dokler smo na Zemlji. Toda to je delo z Bogom. To je delovanje iz prijateljstva in ljubezni. To ni dolžnost, prisila – saj se v prijateljstvu in ljubezni prav nič naj ne bi dogajalo iz dolžnosti in prisile. To je samoumevno sodelovanje, s skupnim ciljem pred očmi ... Priznajmo, Bog je ob tem praviloma močnejši, gospodujoč. In to mora biti tako! Kakšen Bog

pa bi bil, če ne bi bil gospodujoč, močan? Bi verjeli v takšnega Boga? Toda Bog je lahko včasih tudi šibek – takrat, ko ga ljudje zlorabljajo, izkoriščajo, razvrednotijo. In takrat potrebuje Bog moje, naše prijateljstvo. Ne velja samo »Bog z nami«, ampak tudi »mi z Bogom«. Bog potrebuje za ta svet naše roke, naše noge, naše srce in naš razum – in mi potrebujemo Boga, da se lahko za ta svet razdajamo. Bog in jaz, Bog in mi – skupaj lahko naredimo veliko. In binkošti, praznik Božjega prijateljstva z nami, nas vabi, da o tem samo ne razmišljamo, ampak to tudi živimo.

Po: A. Schwarz, *Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje*

Tudi med nas prihajaš pri zaprtih vratih. Preskušaj zapahe srca in nam ponujaš svoj mir. Pošiljaš Svetega Duha, ohranjevalca življenja, da izmiva naše grehe in jih izbrisuje iz tvojega spomina. Golob blagega miru gnezdi pod našo streho. Na ognjišču plapolaj ogenj z večnim plamenom. Blagoslavljaš naše binkošti, čas, ko razumemo tvojo Božjo in človeško besedo. Zahvaljen za preobilne darove.

SVETNIK TEDNA

19. maj PETER CELESTIN

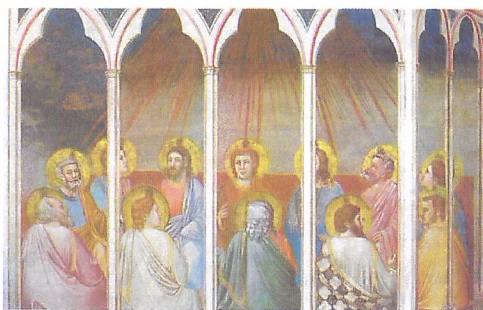

Rodil se je leta 1215 v Abruciji (regija v srednji Italiji) v revni družini. Pietro da Marrone (tako mu je bilo ime) si je izbral puščavniško življenje v benediktinskem redu. Skupaj s sobraty, ki so se mu pridružili, je na hribu Marrone ustanovil red puščavnikov sv. Damjana, kasneje imenovanih celestinci. Da bi se bolje posvetil molitvi in kontemplaciji, je vodstvo reda predal svojemu namestniku. Leta 1294, ko mu je bilo skoraj osemdeset let, je bil izbran za papeža. Pri imenovanju je dobil ime Celestin V. Ko je preteklo pet mesecev, se je papeštvu odrekel, ker ni mogel prenesti oblasti, ki jo je tedaj imel papež. Iz strahu, da ne bi prišlo do razkola v cerkvi, ga je papež Bonifacij VIII. zaprl v utrdbo Fumone vse do smrti leta 1296.

To sem vam razodel,
ko sem bil pri vas;
Tolažnik Sveti Duh pa,
ki ga bo Oče poslal
v mojem imenu,
vas bo učil vsega
in spomnil vsega,
kar sem vam povedal.
(Jn 14,25–26)

Binkošti - Prihod Svetega Duha

Današnji praznik, postavljen v dvorano zadnje večerje, ki jo (skupaj s temi, ki so v njej) napolni Sveti Duh, je konec zgodbe, ki govori o rojstvu Cerkve in se je začela, ko je Jezus poklical prve učence. V treh letih skupnega življenja z Jezusom so lahko dobili vpogled v njegovo stvar, se prepričali o njegovem božanstvu, se od njega učili edinstvenega odnosa z Bogom, vendar jim je še vedno manjkal pogum za oznanjevanje, ki se po Jezusovem vnebohodu ni povečal, kvečjemu ga je bilo manj. Ampak Jezus drži obljubo in jim pošlje Svetega Duha. Če bi kdo želel, bi se lahko naučil plesnih korakov iz knjige, lahko bi povprašal druge plesalce, ki bi mu zapletene koreografije narisali, morda tudi pokazali ... Ampak koraki dobijo smisel in pomen, ko se pojavi glasba. Nauk in učenje, niti izkušnja srečanja z vstalim Gospodom za apostole niso bili dovolj, da bi mogli pričevati o Jezusu. Da so lahko tudi sami vstali in presegli meje prostora, v katerem so bili, so potrebovali moč, melodijo Svetega Duha. In rodila se je Cerkev. Hkrati binkošti niso zgolj enkratni dogodek v zgodovini. Tudi danes jih potrebujemo tako kot v vsakem

zgodovinskem obdobju, če ne še bolj. Vsak, ki hoče zares biti kristjan, Jezusova priča, jih potrebuje, potrebuje melodijo, ki hojo za Kristusom spreminja v privlačen ples. Ples, ki nas povezuje v skupnost, hkrati pa vabi tudi druge, da se nam pridružijo. Potrebujemo darove in moč Svetega Duha, da se bomo skupaj veselili vsakokratnega »majhnega« rojstva Cerkve (četudi brez voščilnic), ki nas spreminja v Jezusovo skrivnostno telo. In to vse do njegovega prihoda ob koncu sveta.

**Vsakdo je videti lep,
če odvržemo svoje predsodke
in pričakovanja o tem,
kakšni naj bi bili ljudje videti.**

Antony de Mello

SVETE MAŠE

NEDELJA, 15. maj 2016

Binkošti

9.30 za + starše Smodiš

PONEDELJEK, 16. maj 2016

Binkoštni ponedeljek

9.30 za zdravje

NEDELJA, 22. maj 2016

Nedelja Svete Trojice

9.30 za zdravje

Družina je prvi kraj, kjer živimo telesna in duhovna dela usmiljenja

V telesnih in duhovnih delih usmiljenja je v nekaj navodil zajeto in strnjeno celotno življenjsko poslanstvo človeka. Tako preprosto se sliši. Lahko izvedljivo. Največkrat opravljanje del usmiljenja ne zahteva posebnega denarnega vložka. Le nekaj dobre volje in empatije. A že bežen pogled na dogajanje v svetu in okrog nas daje slutiti, da vendarle na videz tako preproste stvari in dejanja niso niti sama po sebi umevna niti jih ni lahko udejanjiti. Lahko pa si predstavljamo svet, v katerem bi si vsi ljudje prizadevali za uresničevanje telesnih in duhovnih del usmiljenja. Majhen košček tega sveta predstavlja vsaka družina. Poslanstvo vsake družine je ustvarjanje prostora za nenehno rast vseh družinskih članov v ljubezni in dobroti.

Družina je dom

Če družina nima osnovnih življenjskih potrebščin, potem vemo, da je revščina globoko potrkala na njihova vrata. Vsak človek si zasluži streho nad glavo, hrano, pijačo, obleko in druge osnovne življenjske potrebščine.

Na našem planetu bi po nekaterih podatkih lahko brez težav in pomanjkanja živelo 18 milijard ljudi. Morda bi bilo dovolj za takšno

pravično razdelitev dobrin, če bi se vsi, ki imajo gmotnih dobrin na pretek, čutili tudi varne in sprejete ter bi bili deležni opogumljanja, razumevanja, sproščenosti, veselja in pohvale. Vse to človek dobi doma, v domu, kjer je sprejet v vsej svoji človeškosti.

Družina vzgaja

Vsaka družina ima nalogo oblikovati svoje člane. Z vzgojo in prizadevanjem za osebno rast opravljamo duhovno delo usmiljenja – nevedne učiti. Najosnovnejše navade si človek pridobi v družini svojih staršev. Občutek za urejenost in higieno, pozornost do drugega, hvaležnost, sposobnost, da se opravičimo, se komu zdi samoumevna. Toda vsega tega smo se naučili v družini, mnogi tudi ne. Tudi najbolj osnovnih opravil smo se naučili doma; to so vsakdanja drobna opravila. Družina je prva učilnica. Mama in oče sta prva učitelja. Zavedajmo se te pomembne naloge in družino podpirajmo pri tem poslanstvu. Cilj vzgojnega dela je samostojno življenje otrok oziroma vnukov, da so sposobni skrbeti za sebe, biti ustvarjalni, sprejemati odgovornost in ustvarjati spoštljive odnose do drugih.

Družina sprejema vse

Večkrat družinske člane doletijo najrazličnejše preizkušnje. Starejši

dedki ali babice oslabijo, bolezen ne izbira pri letih, zakonca se lahko odtujita, otroci zaidejo na stranpota. V takšnih okoliščinah postane družina bolnišnica, terapijska skupnost ali preprosto prostor, kjer s skupnimi močmi premagujejo težave in preizkušnje. V družini človek najde ramo, na kateri se lahko potoži ali izjoče. Dobi uporaben nasvet. Potrditev v iskanju rešitev. Dela usmiljenja bolnike obiskovati in žalostne tolažiti dobijo tako širši pomen. Darovati bolezen in trpljenje skupaj s Kristusom pa ima izjemne posledice. Z vsako preizkušnjo Bog že

ve, kaj hoče narediti tako s preizkušano osebo kakor z osebami, ki jo spremljajo.

»Po naših družinah je še veliko jetnikov, ki so nesvobodni v odnosu do alkohola, tobaka, drog, računalnika in interneta, iger na srečo, gmotnih dobrin, nepravih prijateljstev, nezvestobe. Kakor koli so že padli v jetništvo, potrebujejo usmiljenje. To seveda ni odobravanje, pač pa oblika ljubezni, ki jim hoče pomagati k svobodi. Družina je tista, ki takšnega jetnika ovije z dvema rokama: v eni nosi odločnost, pogovarjanje in pregovarjanje, postavljanje zahtev, po potrebi tudi

zunanjo pomoč, z drugo pa ga sprejema, mu odpušča, ga prenaša, spodbuja. Le obe roki skupaj sta tista usmiljenost, ki dajeta 'jetniku' priložnost in podporo, da bi se osvobodil, ne zmoreta pa ga osvoboditi namesto njega,« so zapisali v spodbudi ob letošnjem tednu družine.

Družina je Cerkev v malem

V družini se otroci naučijo moliti in dobijo prvo podobo o Bogu. V njej doživljajo življenje od začetka do konca. S poslavljanjem dedkov in babic se srečujejo z vprašanjem večnega življenja in sprave. Pokojni nas v molitvi povezujejo. Za pokojnega molimo, naj mu Bog nakloni srečno večnost, in ga hkrati prosimo, naj nam pri Bogu izprosi potrebnih milosti. Mnoge družine se srečujejo s pokojnimi otroki, ki jim je bilo onemogočeno rojstvo. Take matere in očetje so globoko ranjeni. V molitvi lahko prosimo zanje, naj jim Bog da milost prepoznati resnico tega dejanja in jih vodi do sprave.

Praznovanje nedelje in obisk maše, vsakdanja družinska molitev in pobožnosti so za vsako družino vir velikega blagoslova in notranjih moči. V svetem letu usmiljenja smo še posebej poklicani k molitvi in darovanju odpustkov.

Vetrnice ljubezni – Sveti Duh v nas

Evangelist Janez predstavi Svetega Duha kot posebjeno ljubezen, kot vetrnico ljubezni, ki vernikom in celotni Cerkvi dobavlja božjo energijo dobrote, usmiljenja in odpuščanja.

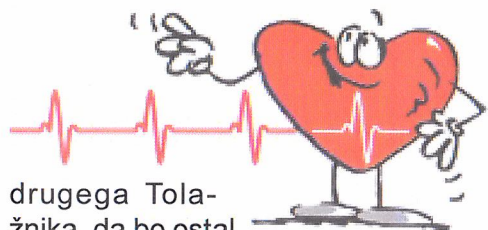
Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi. Vse Jezusove zapovedi lahko združimo v to, kar evangelist Janez imenuje nova zapoved, zapoved ljubezni. **»Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj« (Jn 13,34).** Ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega sta nerazdružljivi. Ljubiti Jezusa torej pomeni biti odprt za bližnjega, vstopiti v služenje ubogim in potrebnim. Največja ljubezen, pravi Jezus na drugem mestu Janezovega evangelija, je to, da kdo da življenje za svoje prijatelje. **Vi ste moji prijatelji, če izpolnujete, kar sem vam zapovedal.** Sveti Duh, ki je duh ljubezni, deluje v nas po naši odprtosti do pomoči potrebnega. Sveti Duh, ki je navdihovalec pristne in zastonjske ljubezni, deluje v krščanih, v krščanskih skupnostih in v Cerkvi, ko ta postaja

pozorna, čuteča, usmiljena, tako kot je usmiljen nebeški Oče. Bog Oče in Jezus Kristus prebivata v tistem, ki ljubi brez računice. Tako bi lahko prevedli Jezusovo trditev: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in

moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem«. To so besede mističnih globin, ki nas napotijo v skrivnostni svet človekove notranjosti, v podarjeno bogu-podobnost, ki je temelj človekovega dostojanstva, njegove svobode, nedotakljivosti in enkratnosti. To, čemur v laičnem izrazoslovju rečemo človekove pravice, niso iznajdba razsvetljenstva, kjer pogosto izpostavljamo načela francoske revolucije (enakost, bratstvo, svoboda), ampak koreninijo v judovsko-krščanski misli, da je človek vreden Boga. Če me kdo ljubi, vztraja Jezus, bo odprt za druge. Po tej odprtosti prihaja Bog sam v njegovo srce. Napolnjuje in izpolnjuje ga, da bo še bolj odprt za potrebe bližnjega. To v krščanski duhovnosti imenujemo svetništvo. Svetnice in svetniki so ljudje, ki dopustijo, da se božja ljubezen pretaka v njihovih srcih. Ta pretok ljubezni iz Božjega srca v srca ljudi, je delo Svetega Duha, navdihovalca ljubezni. Pridi, Sveti Duh, in napolni naša srca z ljubeznijo, ki je po meri Boga, z ljubeznijo do konca, ki je po meri Jezusove daritve na križu! Prosil bom Očeta in dal vam bo

drugega Tola-žnika, da bo ostal pri vas vekomaj. Naloga Svetega Duha, ki je Duh ljubezni in služenja, je preobrazba človekovega srca. To je »novo stvarjenje« v Kristusu. Sveti Pavel je v pismu Rimljanom zapisal nekaj prodornih misli: »Božji Duh prebiva v vas« (Rim 8,9), »Sveti Duh je življenje v vas« (Rim 8,10), »Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak duha posinovljenja« (Rim 8,15). Sveti Duh, skrita duša Cerkve, ki prenavlja obličje zemlje, nas osvobaja strahu in nas napravlja za svobodne hčere in sinove Boga ljubezni, dobrote in odpuščanja. Pridi, Sveti Duh, preobrazi naša strašljiva srca v srca utripajočega usmiljenja, v potoke dobrotljivosti, v tekoče reke človečnosti, v morja božje empatije. **Usmiljenje je utripajoče srce evangelija, zato naj v svetem letu ljubezni usmiljenja naša srca utripajo iz ljubezni in za ljubezen. Tiktakajo naj v ritmu vetrnic ljubezni, vetrnic Svetega Duha.**

**Življenje je lepo,
zato karkoli se ti zgodi,
nikoli ne pozabi živeti!
Živeti je ena
najbolj redkih stvari
na tem svetu,
saj večina ljudi samo obstaja.
Marcus Aurelius**

OZNANILA

1. V četrtek, 26. maja 2016, bomo imeli izlet skupnosti. Šli bomo "iz Dunaja na Dunaj". Obiskali bomo cerkve, molilnice in prostore različnih cerkva in verskih skupnosti: **evangeličanska cerkev, ruska pravoslavna cerkev, budistična pagoda, muslimanska mošeja in katoliška cerkev. Ideja je: iti nekam, kjer ne bo predaleč, ne predrago, kjer ni dosti hoje, kjer še nismo bili. Lepo vabljeni - prosim za prijavo do 15. maja 2016.**

2. V četrtek, 17. marca 2016, je bila akcija priprave butaric za Cvetno nedeljo. Sodelovale so: Ana Oswald, Sonja Horvat, Marija Mesarič in Anica Hren. Iskrena hvala!

3. Na Cvetno nedeljo smo pred cerkvijo sprejeli vernike iz župnije Jezusovega vstajenja in afriške skupnosti. Ob skupni molitvi in pesmi smo obhajali blagoslov cvetja ob spominu na Jezusov vhod v Jeruzalem.

4. Na velikonočno soboto je bila duhovna obnova, priložnost za sveto spoved in blagoslov jedil.

5. Iskrena hvala g. Wernerju Oswald za čiščenje namiznih svečnikov.

6. V aprilu (9., 10., 16.) je bil boljši sejem / flohmarkt. Vsem, ki so pomagali pri pripravi dvorane in izvedbi flohmarktov iskrena hvala. Sodelovali so: Anica Hren, Sonja Horvat, Marija Lesjak, Marija Mesarič, Agata Petrič, Vesna Lebar, Marjana Štesel, Marija Ružmanovič ter Katja Vuk. Ana in

Werner Oswald sta ob tej priložnosti pomagala pri čiščenju cerkve. Tomaž in Matej Vošner sta obesila stropne zavesa v bifeju.

7. Dva meseca smo zaradi bolniške odsotnosti bili brez čistilke – vsem, ki ste pomagali pri čiščenju prostorov, iskrena hvala.

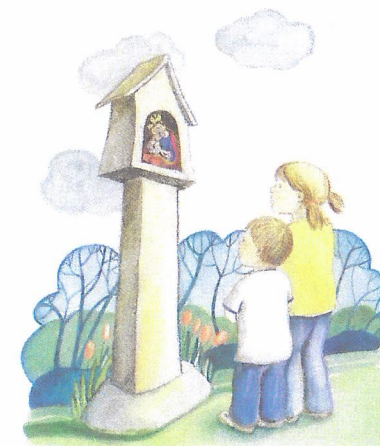
8. Kaj smo naredili v mesecu maju:
- v zakristijski omari smo namestili police za oltarne prte;

- popravili smo vodovodno instalacijo na dvorišču in napeljali vodovod na vrt za cerkvijo;

- kupili smo žar na oglje / Griller, ki ga bomo uporabljali ob žeganju in podobnih druženjih. Iskrena hvala g. Ludviku Bohar za ves trud in čas.

9. V pripravi je izdelava zastav in stojala - ob posebnih priložnostih bomo v cerkvi postavili zastave (evropska, avstrijska, slovenska, papeška). Iskrena hvala ge. Anici Hren, da je zašila in zlikala zastave.

10. V ponedeljek, 16. maja 2016, je Binkoštni ponedeljek. Sveta maša bo ob 9.30.

Spet kliče nas venčani maj, k Mariji v nadzemeljski raj. Cvetlice dobrave si venčajo glave, raduje se polje in gaj.

2. Drevesa po vrtilih cveto, po vejah pa ptice pojo, nebeški Kralj, Mariji Devici, pozdrav ino slavo dajo.

3. Že šmarnice bele cveto in vrtnice venec pleto, da krasnega maja se slava obhaja cvetlici Mariji lepo.

4. Tako se Marija časti, ko maj nje lepoto slavi. Za grešne sirote, pa Mati dobrote pred sedežem božjim kleči.

5. Le kliči nas, venčani maj, k Mariji v nadzemeljski raj. Da večno veseli Mariji bi peli, o Jezus, to milost nam daj!

**Najboljši del človekovega življenja
so njegova mala, brezimena,
pozabljena dela dobrote in ljubezni.**

W. Wordsworth

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**STE SE DANES
ŽE NASMEJALI?**

Neki župnik je zaradi gneče na cesti zamudil pogreb in prišel četrtr ure kasneje. Nagovor pri grobu je takole začel: »Dragi Tone! Petnajst minut si moral počakati, pa upam, da mi ne boš tega zameril. Jaz sem pa tebe petnajst let čakal, da bi kdaj prišel v cerkev.«